

Alto
Sax

ORIVEDEN JUHLAPOLONEESI

1.	G	Auringon alla
2.	G	Vanha marssi Kauhajoelta
3.	G	Lundgrenin marssi
4.	D	Nuottamarssi
5.	D	Niin Amerikassa
6.	D	Oolannin sota
7.	G	Pikku-Matin auto
8.	Em	Mannakorven mailla
9.	F	Hepokatti
10.	Dm	Jätkän humppa
11.	Dm/F	Tiikerihai
12.	Dm	Kisällit kesällä
13.	D	Kaksi kolpakkoa, neiti
14.	D	Puuseppä

G

1. Auringon alla

säv. Kalervo Hämäläinen (1917–2015), san. Roine Richard (R. R.) Ryynänen (1891–1963)

A

5

B

11

15

1.

Siellä, missä korkein vuorenhuippu kohoaa,
missä painuu päivänkehrä kultapilven taa,
missä merten aavat vallatonna saavat
myrskytuulen kanssa kilvan temmeltää.
Siellä missä kauimmainen korpi uinailee,
metsälammen rannan tyyni rauha vallitsee,
missä oksallansa riemulaulujansa
pikkulinnut virkeästi visertää.

Niin kaikkialla meill' auringon alla
ja alla tuhattähtein kultavälkkehen
on valtapiiri ja sen valkoviiri
on tunnus suurten täyttyneitten toiveitten.

2.

Kaikki, joille kallis ompi luonto, vapaus,
tuttu myös on retkeilijän ylhä kutsumus.
Vaikeudet voittain, tarmoansa koittain
aina eespäin käydä tietä elämän.
Siinä myöskin hengenlahjat uutta voimaa saa,
nuori mieli korkeutta kohti kohoaa,
reippaus ja kunto, oikeuden tunto,
ihmiselle ryhdin luopi ylevän.

Niin kaikkialla meill' auringon alla
ja alla tuhattähtein kultavälkkehen
on valtapiiri ja sen valkoviiri
on tunnus suurten täyttyneitten toiveitten.

G

2. Vanha marssi Kauhajoelta

säv. trad, Kauhajoki

A

B

6

11

G

3. Lundgrenin marssi

säv. "Ukko" Lundgrén (1836-1925), Nummi

1.

A

5

2.

B

10

C

14

1.

2.

18

D

4. Nuottamarssi

säv. Matti Hintikka 1970 (19xx-?), Sumiainen

A

1. 2.

5

B

10

1. 2.

14

C

19

1. 2.

24

D

5. Niin Amerikassa

säv. ja san. J. Alfred Tanner (1884-1927)

A

5

B

9

13

1.

Ei Ameriikas' tarvitse
kuin painaa nappulaa,
niin kaikki pyörät pyörivät, taikka seisahtaa.
Siks' Ameriikan kuninkaalla on niin helppo
työ, se istuu napin vieress' vaan
ja appelsiinii syö.

Jaa jaa jaa, niin ja jaa, se onkin ihme maa.
Eipähän se muuten oiskaan Ameriikan maa,
niinkuin näkyy, heill' on toisellaist' kun meill',
mutt' menossahan mekin ollaan
kehityksen teill'.

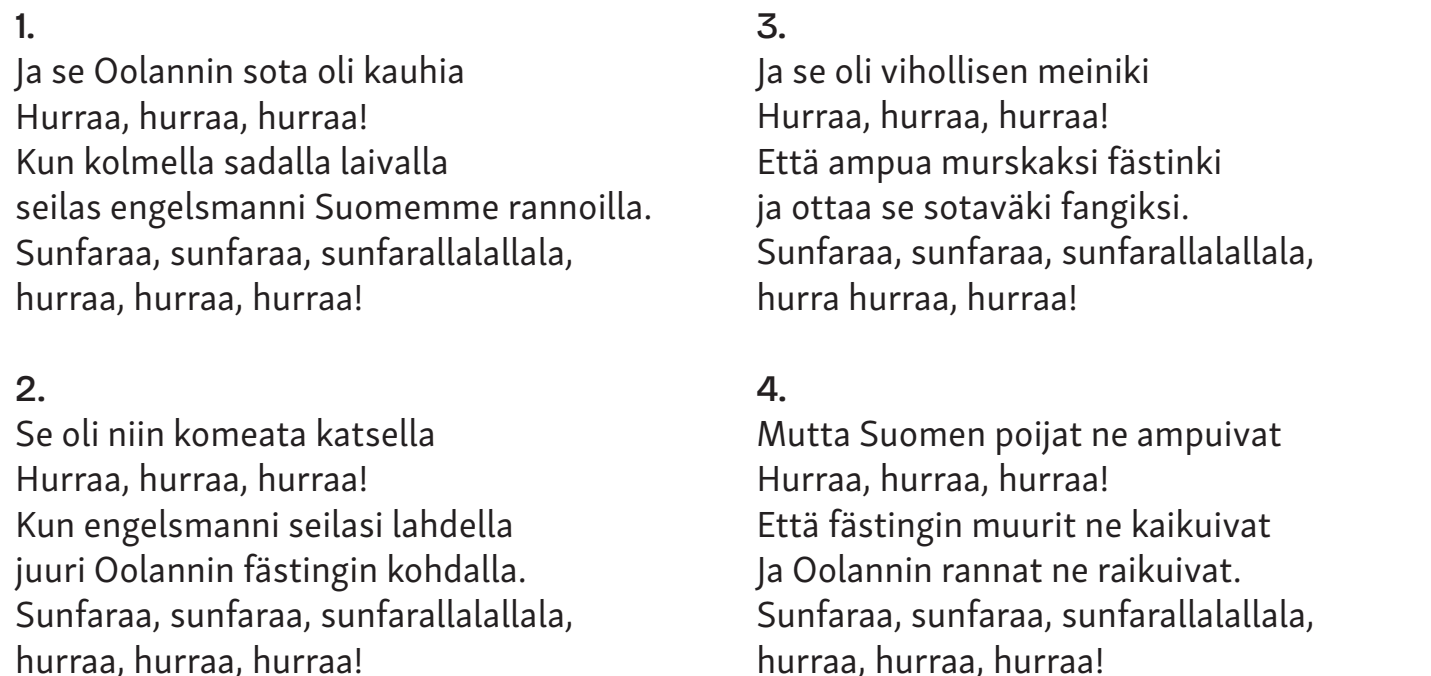
5.

Jos kanat siellä sahajauhoa
syömään erehtyy,
niin lautaa, lankkua munimaan
ne heti perehtyy. Ja hautomisen jälkeen
siell' on valmis kalusto: kaks' tuolia,
pöytä, sohva sekä halkolaatikko.

Jaa jaa jaa, niin ja jaa, se onkin ihme maa.
Eipähän se muuten oiskaan Ameriikan maa,
niinkuin näkyy, heill' on toisellaist' kun meill',
mutt' menossahan mekin ollaan
kehityksen teill'.

6. Oolannin sota

säv. trad., Renko

G

7. Pikku-Matin auto

säv. William Steffe 1856 (c. 1830 – c. 1890), san. Julia Ward Howe 1861 (1819–1910)

A

5

B

9

13

1.

Pikku-Matin autosta on kumi puhjennut,
ja Pikku-Matin autosta on kumi puhjennut.
Pikku-Matin autosta on kumi puhjennut,
purukumilla me paikkaamme sen.

Kas näin ja nyt se taasen luistaa!
Kas näin ja nyt se taasen luistaa!
Kas näin! Kun korjata vain muistaa,
kaikki oivasti kyllä luistavi.

2.

Pikku-Matin suksesta on paula katkennut,
ja Pikku-Matin suksesta on paula katkennut.
Pikku-Matin suksesta on paula katkennut,
ja nyt narulla me paikkaamme sen.

Kas näin ja nyt se taasen luistaa!
Kas näin ja nyt se taasen luistaa!
Kas näin! Kun korjata vain muistaa,
kaikki oivasti kyllä luistavi.

Em

8. Mannakorven mailla

säv. kansansävelmä, san. Reino Palmroth (1906-1992)

A

B

1.

Vallesmanni lakituvass' kiroili ja hääri,
kun hummer'poika lompakosta satasia kääri.
||: Hurahuhhahhei siellä Mannakorven mailla,
siellä paljon on tiputettu pontikkaa. :||

2.

Vallesmanni yötä päivää metsässä ajaa,
etsien trokarien tehdasta ja pataa.
||: Hurahuhhahhei siellä Mannakorven mailla,
siellä paljon on tiputettu pontikkaa. :||

3.

Toiset pojat kannipäissä silakoita söivät,
ja toiset ne padan alle pölkkyyjä löivät.
||: Hurahuhhahhei siellä Mannakorven mailla,
siellä paljon on tiputettu pontikkaa. :||

4.

On siellä tiputettu litroja sata.
Särjetty on hummerilta pannu sekä pata.
||: Hurahuhhahhei siellä Mannakorven mailla,
siellä paljon on tiputettu pontikkaa. :||

5.

Nyt kun meille koittanut
on vapaan viinan aika, niin eihän
ne pontikat meille enää maita.
||: Hurahuhhahhei siellä Mannakorven mailla,
siellä Ei enää tiputeta pontikkaa. :||

6.

Ja jos ne herrat yhä sitä viinan hintaa nostaa,
niin kyllä sen pontikka heille vielä kostaa.
||: Hurahuhhahhei siellä Mannakorven mailla,
siellä kohta taas tiputetaan pontikkaa! :||

F

9. Hepokatti

säv. Dan Emmett (1815-1904)

A

5

B

9

13

1.

Oli hepokatti maantiellä poikittain
jala jallai jala jala vei
ja se kaiveli haravalla hampaitaan
jala jallai jala jala vei.
Jala vei jala vei jala vei jala vei
jala jallai jala jala vei.
Ja se kaiveli haravalla hampaitaan
jala jallai jala jala vei.

2.

Kuului aitasta kananpojan aivastus.
jala jallai jala jala vei
Oli raukalla lapsihalvaus.
jala jallai jala jala vei.
Jala vei...

3.

Siellä seinällä soitteli suolainen silli.
jala jallai jala jala vei
Oli apunansa sillä yks värillinen pilli.
jala jallai jala jala vei.
Jala vei...

4.

Kirppu tanssi tangoa lattialla.
jala jallai jala jala vei
Ja lude oli katkera sängyn alla.
jala jallai jala jala vei.
Jala vei...

Dm

10. Jätjän humppa

säv. Paavo Melander (k. 2000), san. Uuno "Tupa-Uuno" Tupasela (1902-1983)

A

5

B

9

13

1.

Korkealla kunnahalla
hongat huminoi.
Kirves paukkaa, puuta
haukkaa, pokasaha soi.
Jätkä siellä päänsä
hiellä leivän saada voi,
mut huilatessaan unelmoi:

Hei, hoi, sä jätjän oma kulta.
Oi joi, sun lempesi on tulta.
Voi, voi jos suukon
saan mä sulta. Ai, ai, se
kuumeen mieheen loi.

2.

Huhtikuussa virransuussa
jätkä tekee näin:
puut hän uittaa,
tilit kuittaa aina eeltäpäin,
lauantaina kääntää aina
paidan nurinpäin,
kun kylille käy viheltäin:

Hei, hoi, sä jätjän ...

3.

Jätjän tyttö, syömmen syttö,
sorjin päällä maan,
syksyn tullen kai jo sulle
kihlat ostetaan.
Sitten näitä meidän häitä
viikko tanssitaan
ja kuorossa näin lauletaan:

Hei, hoi, sä jätjän ...

Dm/F

11. Tiikerihai

säv. Peter Basil Hodgkinson 1956, suom. san. Reino Helismaa (1913-1965)

A

5

B

10

15

1.

Yö taas palmujen ylle saa.
Rantaan maininki raukeaa.
Siellä tuoksuissa tuulien
kuulet laulun hiljaisen.

Laulu lemmestä kertoo näin,
kuinka nuori mies merta päin
lähti helmen nyt löytääkseen,
rakkaalleen sen antaakseen.

Vaan julma tiikerihai, vaaniva tiikerihai,
silloin saaliikseen nuoren miehen vei.
Saanut helmeä hän ei.

Nyt on niin yksinäinen, tyttö tuon
nuorukaisen kun hän rintaansa murheen
suuren sai, tuotti sen tiikerihai.

2.

Aallon välkeeseen loistaa kuu.
Rannan hiekalle heijastuu
yksi ainoa varjo vain;
Nyt ei toista nähdä lain.

Poissa varjo nyt toinen on,
laulu loisteessa kuutamon.
Kaipuu, synn siihen tiedät kai:
merten julma aave hai.

Vaan julma tiikerihai, vaaniva tiikerihai,
silloin saaliikseen nuoren miehen vei.
Saanut helmeä hän ei.

Nyt on niin yksinäinen, tyttö tuon
nuorukaisen kun hän rintaansa murheen
suuren sai, tuotti sen tiikerihai.

Dm

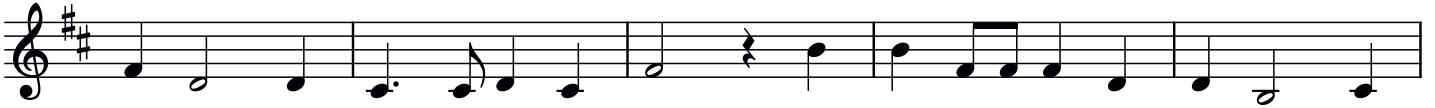
12. Kisällit kesällä

säv. Kauko Käyhkö (1916–1983), san. Vilho Koljonen (1910–2000)

A

6

11

B

17

1.

Kaks kisälliä kerran
metsässä astelit.
Oli vaatteet heillä herran
ja suussa sikarit.
He sikarit otit suustaan
ja ryhdyit laulamaan,
niin että peipot puustaan
kurkoitit kuulemaan.

Halija, halija,
halijal-lal-lal-lal-la.
Halija, halija,
halijal-lal-lal-lal-la.

2.

He laulussansa tuossa
ylitit maailmaa,
joka sheviottivaatteet
ja sikarit kasvattaa.
He menivät metsätietä
ja oliit ylpiät,
ja jälkehensä juuri
he sauhun jättivät.

Halija, halija,
halijal-lal-lal-lal-la.
Halija, halija,
halijal-lal-lal-lal-la.

3.

Niin pikkulinnut tuota
kysyivät toisiltaan:
Keitä oliit nämä herrat,
kun lauloit kulkeissaan?
Niin joku liverrellä
ties lintu oksaltaan:
He kaksi kisälliä
on kesälomallaan!

Halija, halija,
halijal-lal-lal-lal-la.
Halija, halija,
halijal-lal-lal-lal-la.

13. Kaksi kolpakkoa, neiti

A

Kas tuol' on Antti, Kalle, Helppo-Heikki,
Eetukin – nyt alkoi leikki!
Hei neiti, lisää kolpakoita,
niin juttu alkaa luistamaan.

D

14. Puuseppä

säv. Jaakko Pulli (1906–1983), san. Tatu Pekkarinen (1892–1951)

A

5

B

9

13

1.

Puusepät sangen
tärkeät on yhteiskunnassa,
ei yksin maailmassa,
vaan myöskin taivaassa.
Ei mitään voida
aikaansaada ilman heittä.
Sen tahdon tässä todistella
ilman leikkiä.

Jos elää, kuolla aiotaan,
puuseppää silloin
tarvitaan. Jos katsees
minne kääntänet,
puusepän töitä aina näet.

2.

Puusepän rouva
voipi olla onnellinen,
vapaana huolistaan
nauttia onnestaan.
Häl' lastuja ja roskia on
aina kotonaan,
ei kahvipuita tarvis mennä
kaukaa hakemaan.

Vaan rouva jos ei lasta saa,
sur-rur, se puusta sorvataan.
Ei se itke eikä telmikään,
eikä tahraa papan pöksyjä.

3.

Kun sallimus sun kutsuupi
pois täältä päältä maan,
sinä vaivut kuolemaan,
matkustat manalaan.
Äl' luule, että kelpaat
sinne arkikamppeissa,
leveissä sarkahousuissa ja
karvalakissa.

Puuseppää silloin tarvitaan,
matkalle miestä laittamaan.
Laudoista takki päälle vaan,
näin silloin kelpaat manalaan.

